ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ ΙΔ'. ΑΡ. 14—171

ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
24
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1939
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.40'— Δύσις 7.07"
Ἐλισάβετ ὁσίας τῆς Θαυμ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

...τῷ θαυμάτῳ τοῦ διαπρεποῦς ...νου Ἀριστοτέλους Ζάχ... γενικῶς ὡς κύριον ...ριστικὸν τοῦ καλλιτέχνου ...ιμένει ἡ βαθεῖα κατανόησις ...νικῆς τέχνης καὶ ἡ πρὸς ...ποίησίς του.

...νου τοῦτο παρουσιάζε... ...ν χώραν μας σχεδὸν ὡς ...ἀξιοσημείωτος ἐξαίρε... ...διότι λείπουν ἔργα ἐπι... ...ἑλληνικά. Ἀτυχῶς — ...τοῦτο νὰ προσθέσῃ κα... ...τοῦτα ἔργα εἶνε πολλά. ...δὲ εἶνε, βέβαια, δυνατὸν ...ριστηθοῦν ὡς ἔργα τέ... ...ληνικῆς αἱ δουλικαὶ καὶ ἀ... ...παράλογοι ἀπομιμήσεις ...ἑλληνικῶν ἢ βυζαντινῶν ...Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον θὰ ...κανεὶς ν' ἀνεγείρῃ — ...ριορισθῶμεν εἰς τὴν ἀρ... — οἰκοδομὰς ἰαπωνι... ...ριστικοῦ, ἢ οἰουδήποτε ...ιστικοῦ ρυθμοῦ, ὅπως ἔ... ...γερθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας ...εἰς περίχωρά των σπίτια ...εἰς ρυθμοῦ γοτθικοῦ (;), ...ικοῦ, πομπηϊανοῦ, πυργο... ...ικοῦ ἐλβετικῶν chalets μὲ ...παρα πολὺ ἐπικλινεῖς, ὡ... ...ρόκειτο νὰ βαστάσουν ...τὸ βάρος τόννων χιο... ...τοῦ, ὅμως, δὲν σημαίνει ...θυνοι δι' αὐτὰ τὰ ἀμαρ... ...κάμνουν τέχνην ἰαπωνι... ...ικήν, βυζαντινὴν ἢ κλασ... ...ὰ' ἁπλούστατα ὅτι δὲν ...θεσιν νὰ δημιουργήσουν ...ὰ ἀξιόλογον καὶ προσφεύ... ...τὴν ἄψυχον ἀπομίμησιν ...ὰ ποὺ ἦσαν καὶ εἶνε λογι... ...τὴν ἐποχὴν των, εἰς τὸ κλι... ...κὸν περιβάλλον ὅπου ἐ... ...θήσαν. Εἰς τὴν ὁδὸν Θή... ...εἰς τὴν λεωφόρον Βασιλίσ... ...Σοφίας, παρὰ τοὺς Ἀμπελο... ...καὶ ἄλλοῦ ἐγείρονται κα... ...τῶν ὁποίων τὰ παράθυρα ...γοτθικὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔ... ...πυργους, πυργίσκους, ὀδον... ...ἐπάλξεις, καὶ,.. σκαλιστοὺς ...ὡσὰν νὰ κατοικοῦνται ...παιωνικοὺς φεουδάρχας, ἐ... ...ν' ἀμυνθοῦν διὰ τῶν ὑπο... ...των καὶ τῶν μισθοφόρων ...κατὰ τῆς ἐπιθέσεως ἄλλων ...ιων. Καὶ τὰ κωμικὰ αὐτὰ ...ναστέλλια κατοικοῦνται ἀπὸ ...ματάτας ἀστικὰς οἰκογενεῖ... ...ὧν ὁποίων τὰ ἀσπρόρρουχα ...ὶ ἐνίοτε ἐπὶ τῶν ἐπάλ...

...ὑπῆρξεν ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποί... ...εἶχεν ἀρχίσει νὰ δίδεται εἰς ...ἑλληνικὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἡ ...κατεύθυνσις ἀπὸ τὸν Κλεάν... ...Ἦτο καλλιτέχνης δημιουργι... ...καὶ εἶχε κατανοήσει ὅτι ἡ ἀρ... ...τεκτονικὴ εἰς τὴν χώραν μας ἔ... ...πρεπε νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὸ ...τόπον, πρὸς τὰς ἀνάγκας, τὰς συ... ...θείας καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ ...τόπου καὶ ὅτι μία στερεὰ καὶ ἀ... ...σφαλὴς βάσις ἐκκινήσεως πρὸς ...ἀνάπτυξιν ἐξέλιξιν ἦτο ἡ ...ἐλληνικοῦ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁ... ...ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὰς ἀ... ...ἑλληνικοῦ περιβάλ... ...ὁ ἀνώνυμοι οἰκοδόμοι τῶν ...πολλῶν σπιτιῶν εἰς τὴν Πελοπόν... ...νησον, τὴν Στερεὰν, τὰς νήσους τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἤπειρον. Ἀ... ...τυχῶς ἡ ἀντίληψις τοῦ Κλεάνθους δὲν ὑπῆρξε γενική. Παρασυρόμε... ...νοι ἀπὸ ξένα πρότυπα οἱ πλεῖστοι ...τῶν ἀρχιτεκτόνων μας καὶ ἀδιά... ...φοροι πρὸς τὴν διὰ μέσου τῶν αἰ... ...ώνων ἀνέλιξιν τῆς λαϊκῆς τέχνης ...διὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχον ὅμματα, ...ἔκτιζαν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰ... ...ἄλλας πόλεις οἰκοδομὰς χωρὶς ...χαρακτῆρα, χωρὶς συνάφειαν μὲ ...τὸ φυσικὸν περιβάλλον, ἀσυνδέ... ...τους πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν κα... ...τοικούντων. Καὶ ἡ μόνη καλλιτε... ...χνικὴ φροντὶς των περιωρίζετο εἰς ...τὸ ἄνευ λόγου παραφόρτωμα τῶν ...προσόψεων μὲ γύψινα ψευδοκλασ... ...σικὰ ἀετώματα ἢ πλαίσια καὶ μὲ ...παραστάδας ἢ κίονας ἀπὸ μάρμα... ...ρον ἰωνικοῦ ἢ κορινθιακοῦ ρυθμοῦ ...χωρὶς τὰς σταθερὰς ἀναλογίας ...των.

Ὁ Ζάχος ὅμως ἦτο καλλιτέχνης πραγματικός. Προικισμένος μὲ βα... ...θεῖαν κατανόησιν τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἑλληνικῆς λαϊκῆς τέχνης, ἀρι... ...στα κατηρτισμένος ὁ ἴδιος εἰς τὴν ...τέχνην του, ἔχων διανύσει τὰ νεα... ...νικά του ἔτη εἰς τὴν μακεδονικὴν ...γενέτειράν του, ὅπου ὁ ρυθμὸς τῆς ...οἰκοδομικῆς εἶχεν ἐξελιχθῆ ἀβιά... ...στως καὶ κατὰ τρόπον εὐτυχῆ. Ἐ... ...φθασεν εἰς μίαν ρωμαλέαν καὶ δη... ...μιουργικὴν ἀντίληψιν τοῦ ὀρθροῦ ...δρόμου διὰ τὴν σύγχρονον ἑλληνι... ...κὴν ἀρχιτεκτονικήν, τοῦ δρόμου ...ποὺ ἀποκλείει τὴν δουλικὴν μίμη... ...σιν, τοῦ δρόμου εἰς τὸν ὁποῖον ὁ... ...δηγεῖ ἡ λογικὴ καὶ τὸ ἀληθινὸν ...καλλιτεχνικὸν αἴσθημα.

Δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰδικῶς τὸ φαινόμενον, ποὺ μᾶς ...παρουσιάζει ἡ σημερινὴ ἑλληνικὴ ...ἀρχιτεκτονική. Ὁ θάνατος ἑνὸς ...ἀρχιτέκτονος, ὁ ὁποῖος ἔδειξε τί ...εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς αὐτὸ τὸ ...κεφάλαιον, φέρει εἰς γενικωτέρας ...σκέψεις περὶ τοῦ τί θὰ ἦτο δυνατὸν ...νὰ γίνῃ εἰς τὴν σύγχρονον ἑλληνι... ...κὴν τέχνην καθόλου, ἐὰν οἱ καλ... ...λιτέχναι μας ἠμποροῦσαν, ἀπαλ... ...λασσόμενοι ἀπὸ ξένας ἐπιδράσεις, ...νὰ εἰσδύσουν βαθειὰ εἰς τὸ πνεῦ... ...μα τῆς λαϊκῆς τέχνης καὶ εἰς αὐ... ...τὸ νὰ βαπτίσουν τὴν ἐμπνευσίν ...των. Ὄχι, βέβαια, διὰ νὰ ἐκδηλω... ...θοῦν μὲ ἀψύχους ἀπομιμήσεις καὶ ...ἠθελημένους — ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ ἡ ...ἔκφρασις — κακοπίστους «πριμιτι... ...σμούς». Ἀλλὰ διὰ νὰ δημιουργή... ...σουν εἰς τὴν Τέχνην μὲ κάθε ἀτο... ...μικὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ...πνεῦμα ἐκεῖνο, ποὺ προσιδιάζει εἰς ...τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, μὲ τὸν ἰδιάζον... ...τα, δηλαδή, τρόπον τῆς ἑλληνικῆς ...ἐκδηλώσεως, ποὺ εὑρίσκεται ἀπο... ...τυπωμένος εἰς τὰ δημιουργήματα ...τῆς ἐξελισσομένης ἐπίσης λαϊκῆς ...τέχνης. Κάθε ἔθνος, ἔχει νὰ εἰσφέ... ...ρῃ τὴν χαρακτηριστικὴν συμβολήν ...του εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ...καλλιτεχνικὴν δημιουργίαν. Ὅσον ...εἰλικρινέστερα τὴν προσφέρει, τό... ...σον ἐντιμότερον ἀποτίει τὸ χρέος ...του πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Τῆς ἀ... ...ληθινῆς Τέχνης τὸ περιεχόμενον εἶ... ...νε αἰώνιον καὶ παναθρώπινον, ἡ ...μορφή της ὅμως εἶνε πάντοτε ἐθνι... ...κὴ καὶ συνδεδεμένη μὲ τὴν ἐπο... ...χήν της.

Σημειώσεις

Ὁ λύχνος

Τώρα ποὺ ἔχουν ἠλεκτροφωτισθῆ ...ἀκόμη καὶ τὰ τελευταῖα καλυβό... ...τῶν μακρινῶν συνοικιῶν καὶ ...ἀκόμη καὶ τὰ τσαντήρια τῶν Ἀτσιγγά... ...νῶν στὸν Ἐλαιῶνα, παρουσιάζεται ...Ἀθήνα φωτισμένη ἀπ' ἄκρη σ' ...ἄκρη μὲ τὸν καλύτερο τρόπο. Τὸ ...ἠλεκτρικὸ εἶνε φῶς ἄριστον, ὑγιει... ...νόν, ἐὰν τὰ μάτια, εὐκολο, φθηνό, ἐ... ...λεύθερες τὴς χάρες, καὶ ὅλα τὰ προ... ...τερήματα. Εἶνε μιὰ θετικὴ πρόοδος, ...ἀναμφισβήτητη. Εἶνε μιὰ ...πρόοδος μὲ ὅλο τὸ μεγαλεῖον τῆς ...ἐποχῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ παρεμβαίνει ...ἡ ἀνάγκη ἑνὸς νεαροῦ ποιητῆ, διό... ...τι ὑπάρχουν ἀκόμα καθὼς φαίνεται ...ἀνθρωποι ποὺ ἀποφασίζουν νὰ ἀφιερω... ...θοῦν στὴν ποίησιν, καὶ αὐτὸς ὁ νεα... ...ρὸς διαφαίνει μαζί μας.

Μάλιστα, κύριε, τὸ ἠλεκτρικὸ ...εἶνε θαυμάσιο ἀλλὰ ἔχει ἕνα θεμε... ...λιῶδες ἐλάττωμα. Μᾶς ἀποχωρίζει ...ἀπὸ τὴν ποίησιν. Ἔχει ὅλα τὰ προ... ...τερήματα, ἀλλὰ εἶνε κρύο. Δὲν ζε... ...σταίνει τὴν καρδιὰ τὸ ἠλεκτρικό ...μας. Δὲν προσθέτει τίποτα στὴν ψυ... ...χικὴ μας ζωή, — δὲν μπορεῖ ποτὲ ...νὰ μᾶς συγκινήσῃ. Μπορεῖ ποτὲ νὰ ...γράψῃ κανεὶς ποίημα στὸ ἠλεκτρι... ...κὸ φῶς; Ποτέ. Λυρισμὸς λοιπὸν καὶ ...φῶς εἶνε δυὸ στοιχεῖα ποὺ κα... ...τοικοῦνται δύσκολα μπορεῖ νὰ ...ἀναιρεθοῦν. Μοντερνισμὸς καὶ ...ἀκριβὸς, παραδείγματος χάριν, ...δὲν συμβιβάζονται. Ὅπως δὲν συμ... ...βιβάζεται κάθε τί ποὺ εἶνε φυσικὸ ...μὲ κάθε τί ποὺ εἶνε τεχνητό.

...Ἐὰν δωμάτιο, μικρὸ ἢ μεγάλο, ...ποὺ εἶνε φωτισμένο μὲ ἠλεκτρικό, ...μπορεῖ νὰ μιάνῃ ὄψη ἀνέσεως, κα... ...λαισθησίας, πολιτισμοῦ. Εἴμεθα σύμ... ...φωνοι. Ἀλλὰ ξαίρετε τί συμβαίνει; ...Ἀλλάζει τὴν ποίησιν ἀπὸ μέσα. Καὶ ...ἀλήθεια τί σᾶς εἰποῦμε ἀκόμα καὶ ...ἀπὸ ἄλλο; Ἀφαιρεῖ ὅλο τὸ μυ... ...στικὸ ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώ... ...πων. Εἶνε ἕνα φῶς καθαρό, ἄπλετο, ...ποὺ δὲν ἀφήνει καμμιὰ γωνιὰ στὸ ...σκοτάδι. Εἶνε ἐχθρὸς τοῦ μυστηρί... ...ου, ἐχθρὸς τῆς ποιήσεως.

...Ἐὰν ὁ λύχνος, κύριε, ὁ λύχνος ...τὸ λάδι, ὁ παμπάλαιος, ὁ πανάρ... ...χαιος, ὁ ἴδιος καὶ ἀπαράλλαχτος ...λύχνος ποὺ φωτίζει τώρα τὰ σπίτια ...τῶν ἀπόρων χωρικῶν ὅπως ἐφώτι... ...ζε τὰ συμπόσια τῶν βασιλέων στὸν ...καιρὸ τοῦ Ὁμήρου, ὁ λύχνος εἶνε ...ἕνα μέγα ποιητικὸ σύμβολο. Εἶνε ...ἕνα ἀπὸ τὰ καθαρώτερα καὶ ἀγνό... ...τερα μοτίβα λυρισμοῦ. Σᾶς ἔτυχε ...ποτὲ νὰ μπῆτε νύχτα σὲ χωριάτι... ...κο σπίτι φωτισμένο μὲ λύχνο καὶ ...νὰ μὴν αἰσθαθῆτε μιὰ κάποια συ... ...γκίνηση μέσα στὴν καρδιὰ σας; "Ὀ... ...μορφο κρύο καὶ ὀμὸ καὶ ἀντιπαθητικὸ ...εἶνε τὸ φῶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ. Ἄλλο ...πρᾶγμα εἶνε γλυκὸ καὶ ἁρμονικὸ καὶ ...ἀνάπαυτο ποίημα τὸ φῶς τοῦ λύχνου. ...Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἱκανὸς ἕνας λύχνος ...νὰ φωτίσῃ ἕνα μεγάλο δωμάτιο καὶ ...νὰ ἔχῃ καὶ πέντε φῶτα. Ἀφήνει ...σκιὲς σὲ ὅλες τὶς γωνιές, ἄλλο μέ... ...ρος τοῦ δωματίου φωτίζει καὶ ἄλ... ...λο ἀφήνει στὸ σκοτάδι. Ἐν τούτοις ...αὐτὴ εἶνε ἡ ἀξία του. Δημιουργεῖ ...κοντράστα φωτὸς καὶ σκιῶν. Δίνει ...δηλαδὴ γραφικότητα καὶ ποίηση μέ... ...σα στὴν καλύβα.

Ἀλλὰ μήπως μόνο τὸ ἠλεκτρικὸ ...φῶς εἶνε ἀσυμφιλίωτο μὲ τὴν ποίη... ...σι; Τὸ γραμμόφωνο, τὸ ραδιόφω... ...νο, ἀκόμα καὶ τὸ αὐτοκίνητο, ἡ μο... ...τοσυκλέττα, ἡ βενζινάκατος, ὁ ἀ... ...σύρματος, ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀντιποιη... ...τικά. Ὅλη ἡ πρόοδος στὶς κυριώ... ...τερες ἐκδηλώσεις της, εἶνε ἀντιποι... ...ητική. Καὶ ὁ λόγος εἶνε ὅτι τώ... ...ρα ἡ ζωὴ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὴν ἐ... ...πιστήμη καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲν βρίσκε... ...ται καθόλου σὲ καλὲς σχέσεις μὲ ...τὴν ποίηση. Ἡ ἐπιστήμη ἐδίωξε τὸν ...λυρισμὸ ἀπὸ τὴν ζωή.

Τί θέλετε, λοιπόν, ἐρωτοῦν τὸν ...νεαρὸ ποιητή, μήπως ἐπιθυμῆτε νὰ ...ξαναγυρίσουμε στὴν ἐποχὴ τοῦ λύ... ...χνου, τῶν ἱστιοφόρων καὶ τῶν ἀμα... ...ξιῶν, ποὺ τὰ ἔσερναν βώδια; Ὁ ...νεαρὸς ποιητὴς σιωπᾶ. Ἀλλὰ βρί... ...σκει ὅτι ἀπαρηθῆ τὴν πρόοδο. Ἀλλὰ βρί... ...σκει ὅτι λυρικὰ μοτίβα ὑπάρχουν ...μόνο ἔξω ἀπὸ τὴν μοντέρνα ζωή. ...Εἰς τὸ ἑξῆς ἡ ποίηση θὰ παίρνῃ τὶς ...ἐμπνεύσεις της ἢ ἀπὸ τὸ παρελθὸν ...ἢ ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους. ...Ἡ πόλη μένει ἔξω.

SER

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν

Ἡ μεγάλη Ἑλβετικὴ Ἔκθεσις 1939

ΖΥΡΙΧΗ, Ἀπρίλιος. ("Εκτακτος ἀνταποκρισις τῆς «Πρωΐας»). — Ἐνῷ γύρω ὁ κόσμος εἶνε ἀνάστατος ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἐξελίξεις καὶ κρίσεις καὶ ἀπὸ τὰς «εἰρηνικὰς» καθυποτάξεις λαῶν καὶ χωρῶν, ἡ Ἑλβετία ἑτοιμάζει τὴν ἐθνικήν της ἔκθεσιν ἐν Ζυρίχῃ, διὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 7 Μαΐου μέχρι 29 Ὀκτωβρίου 1939. Τὸ πρᾶγμα ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἴσως παράξενον, ἐὰν ὅμως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν, αἱ ὁποῖαι στοιχίζουν περὶ τὰ 45 ἑκατομμύρια ἐλβετικῶν φράγκων, ἔχουν ἀρχίσει πρὸ ἑνὸς ἔτους, ὁπότε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προΐδῃ κανεὶς τί θὰ ἐγίνετο τώρα, καὶ ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν πλέον νὰ σταματήσῃ καὶ διακοπῇ τόση ἐργασία, δικαιολογεῖται πλήρως τὸ μέγα αὐτὸ ἔργον τῆς εἰρήνης, παραλλήλως πρὸς τὰς πολεμικὰς προετοιμασίας καὶ τῆς Ἑλβετίας καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Ἄλλως τε ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐθνικὴ ἔκθεσις τοῦ 1939 εἶνε διὰ τὴν Ἑλβετίαν κεφάλαιον τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ ἐπιχείρησις κατακτήσεως ὄχι ἐδαφῶν καὶ ξένων χωρῶν, ἀλλὰ τῆς ἀγάπης, τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς συμπαθείας τῶν ξένων λαῶν. Μὲ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν ἡ Ἑλβετία θέλει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἰδιοσυστασίαν καὶ ἰδιοτυπίαν της καὶ νὰ ἀμῇ τοὺς ἄλλους λαοὺς νὰ ἐννοήσουν ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη εἶνε σύνθεσις γερμανικῶν, γαλλικῶν, ἰταλικῶν γλωσσῶν καὶ πολιτισμῶν, ἐν τούτοις εἶνε ἀνεξάρτητος Ἑλβετία μὲ ἰδικήν της ἱστορίαν, μὲ ἰδικάς της παραδόσεις, μὲ ἰδικήν της θέλησιν καὶ δημιουργίαν διαφορετικὴν ἀπὸ τοὺς ἄλλους μεγάλους γείτονάς της. Ἕνας λαὸς 4 ½ περίπου ἑκατομμυρίων κατοίκων εἰς μίαν ἔκτασιν 41,295 τετρ. χιλιομέτρων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα 10,000 δὲν καλλιεργοῦνται, εἰς τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης καὶ μεταξὺ μεγάλων ἐθνικῶν καὶ κρατικῶν ὀργανισμῶν, εἶνε ἡναγκασμένος νὰ ἀγωνίζεται διὰ τὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ἡ ζωὴ στὸ Βερολῖνον

«Ὑπὸ τὰς Φιλύρας»

Ἡ ἐπίσημος λεωφόρος

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ μεγαλυτέρα λεωφόρος τοῦ Βερολίνου, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα: «ὑπὸ τὰς φιλύρας», εἶνε κάτι περισσότερον ἀπὸ μία οἰαδήποτε ὁδικὴ ἀρτηρία τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης. Ἔχει πλέον καταστῆ σύμβολον, χαρακτηριστικὸν γνώρισμα, ταὐτόσημος ἔννοια μὲ τὴν πρωτεύουσαν. Οὔντερ ντὲν Λίντεν — δηλαδὴ, ὑπὸ τὰς φιλύρας — καὶ Βερολῖνον, εἰς τὰ μάτια κάθε Γερμανοῦ καὶ ξένου, σημαίνει ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, ἀντικατοπτρίζει μίαν καὶ τὴν αὐτὴν παράστασιν. Ἀνέκαθεν, ἡ ὁδὸς αὐτὴ, ἐξεπροσώπει ἐπαξίως τὴν πρώτην τῆς Γερμανίας πόλιν, καὶ πάντοτε ἦταν ἑτοίμη διὰ νὰ ὑποδέχεται μὲ ἑορταστικὴν περιβολὴν καὶ διάθεσιν τοὺς ἐπισήμους καὶ ἀνεπισήμους ἐπισκέπτας της. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι τὸ εὐχάριστον καὶ ὑψηλὸν τοῦτο καθῆκον ἐξεπλήρωσε πάντοτε ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐπιτυχῶς, τόσον κατὰ τὴν περίοδον τῆς μοναρχίας, ὅσον καὶ μετέπειτα — μέχρι σήμερον. Διὰ μέσου τῶν αἰώνων τῆς πολυταράχου ζωῆς της, ἡ Οὔντερ ντὲν Λίντεν ἔγινε παράδοσις, ἰδέα ἀμετακίνητος, ποὺ μέχρι σήμερα συνεχίζεται καὶ μάλιστα ἐνισχύεται καὶ ὁλοκληροῦται. Διότι ἀπόψεως ἐμφανίσεως τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν καθεστὼς διήλθεν «ἐπαναστατικῶς» ἐπ' αὐτῆς καὶ μετέβαλε ριζικῶς τὴν μορφὴν της καὶ τὴν ἔκτασίν της. Διὰ τῶν τεραστίων ἔργων διαρρυθμίσεως τοῦ Βερολίνου, ὅσον καὶ διὰ τῆς εἰδικῆς πλουσίας διακοσμήσεώς της, ὀφειλομένης εἰς τὸν νεαρὸν καθηγητὴν - καλλιτέχνην Μπένο φὸν Ἄρεντ, ἡ σημερινὴ λεωφόρος διαφέρει οὐσιωδῶς τῆς παλαιᾶς. Ἀπέκτησεν ἐνότητα χρώματος καὶ ἀτμοσφαίρας, ἀπέκτησε γραμμὴν καλλιτεχνικὴν ἐνιαίαν, προσέλαβεν ὄψιν καὶ ζωὴν νέαν καὶ δυναμικήν. Ὑπὸ τὴν νέαν της δὲ αὐτὴν ἑορταστικὴν μορφὴν θὰ δεχθῇ μεθαύριον ὅλους τοὺς ξένους ἐπισήμους, οἱ ὁποῖοι θὰ παραστοῦν εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν γενεθλίων τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ καὶ δι' αὐτῆς θὰ διέλθῃ ὁλόκληρος ἡ μεγαλοπρεπὴς παρέλασις τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν σχηματισμῶν τῆς «μείζονος Γερμανίας». "Αν μάλιστα κρίνωμεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προετοιμασιῶν, φαίνεται ὅτι οἱ προσκεκλημένοι καὶ οἱ ἄλλοι Γερμανοὶ θὰ μείνουν ἔκθαμβοι πρὸ τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ τῆς λαμπρότητος τῆς ἐν γένει πανηγυρικῆς εἰκόνος τῆς ἑορτῆς. Ἔτσι, ἡ Οὔντερ ντὲν Λίντεν θὰ ζήσῃ ἐκ νέου στιγμὰς δόξης, θὰ γράψῃ μίαν νέαν λαμπρὰν, ἂν μὴ τὴν λαμπροτέραν, σελίδα τῆς μακρᾶς ἱστορίας της. Καὶ πράγματι ἡ ἱστορία τῆς λεωφόρου αὐτῆς εἶνε μακρὰ καὶ ταραχώδης τόσον, ὥστε, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ, ὅτι ἔχει συνδεθῆ στενῶς μὲ ὅλα τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῶν τριῶν τελευταίων ἑκατονταετηρίδων. Πολλάκις ἡ ζωὴ τῆς πόλεως εἰς τὰς διαφόρους φάσεις της μετεπήδησεν ἀπὸ τὴν Φριντριχστράσσε, πρὸς τὴν δυτικὴν πλευράν τοῦ «Τζό». Ἡ «Λίντεν» ὅμως, ποτὲ δὲν ἔχασε τὴν ἀξίαν της καὶ τὴν θέσιν της διὰ τοὺς Βερολινέζους. Πάντοτε διετήρησε τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ἀριστοκρατικὴν της θέσιν καὶ ἐμφάνισιν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν. Εἶνε πολὺ τιμιον δῶρον, ἕνα ἀληθινὸν προνόμιον, ποὺ ἀπέκτησεν, κατόπιν μακρᾶς ἱστορικῆς ζωῆς καὶ κατόπιν πολλῶν ἀγώνων. Εἶνε ὁ καρπὸς τῆς εὐγενικῆς καταγωγῆς της. Ὅταν ἐρευνήσετε, ἐκ περιεργείας, προσεκτικώτερα τὴν ἱστορίαν της, θὰ παρατηρήσετε ὅτι ἡ ἀρχή της φθάνει μέχρι τοῦ 17ου αἰῶνος. Ὁ μέγας πρίγκιψ Φριεδερῖκος ὁ Β' ὁ κατασκευαστής της, ὁ ὁποῖος τὴν ἐχρησιμοποίει τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὡς ἐπίσημον ὁδὸν, διὰ τὰς ὑποδοχὰς τῶν ἑνῶν τιτλούχων καὶ τὰς πανηγυρικὰς ἐξόδους τῆς αὐλῆς του. Ἐξετείνετο, ἡ πελωρία διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης λεωφόρος, ποὺ τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων, ἐχώριζεν εἰς δύο ὁλόκληρον τὴν πόλιν καὶ πρὸς διακόσμισιν ἐφύτευσαν ἑκατέρωθεν τὰς πρώτας φιλύρας. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη δὲν ἐκτίζοντο ἐπὶ τῶν πλευρῶν της οἰκοδομαί, ἠναγκάζοντο οἱ βασιλεῖς νὰ χρηματοδοτοῦν τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ ἔτσι ἀνηγέρθησαν τὰ πλεῖστα τῶν μέχρι σήμερον σωζομένων κτιρίων. Ἐπὶ πολλὰς δεκαετηρίδας — μέχρι τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς ἀκόμη — ἐχρησίμευεν ἡ Οὔντερ ντὲν Λίντεν, ὡς «κόρζο» τῶν Βερολινέζων καὶ ἐκεῖ, ἀνάμεσα εἰς τὰ κυπτὰ ἀνθοπωλεῖα καὶ ὑπὸ τὰς σιωπηλὰς φιλύρας, ἐδίδοντο ὅλα τὰ ραντεβοῦ τοῦ ἔρωτος καὶ διεσταυροῦντο τὰ ζεύγη τῶν ρωμαντικῶν νέων —ἀκριβῶς ὅπως συμβαίνει μὲ κάθε κεντρικὴν ὁδὸν τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων.

Ἀργότερα, διὰ τῆς ἰδίας λεωφόρου, εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς ὁ Ναπολέων εἰς Βερολῖνον καὶ ἐπ' αὐτῆς παρήλασαν νικηφόροι — καὶ ἡττημένοι — στρατοί, ἔπειτα ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τοῦ 1840, 1870, 1914, 1918 — διὰ νὰ ὑπενθυμίσωμεν μόνον τὰς σημαντικωτέρας χρονολογίας. Τέλος, ἐκεῖ ἀνηγέρθη, μετὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, πρὸ τοῦ ὁποίου λαμβάνει καθημερινῶς χώραν ἡ στρατιωτικὴ τελετὴ τῆς ἀλλαγῆς τῆς φρουρᾶς. Πρὸς τ

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Αργυρ.
ΑΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. Κορίν. στο δρόμο.
ΠΑΤΕΙΑ. «Η Αθήνα έχει κέφια».
ΑΓΟΡΑΣΤΗΡΙΑ. Λαϊκό θέατρο.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο.Κ. μ' τι σές» Δανέζικ.
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ο Ρωμαίος Αντωνιάκος».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Ο Δούκ και η χορεύτρια».
ΛΡΑ. «Ελληνικός κόσμος».
ΚΡΟΝΟΣ. «Μυστικότερος».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Η μάχη».
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ. «Η Λίνταλ».
ΟΡΦΕΥΣ (Ομόνοια). «Ο,τι μου την καρδιά σου».
ΟΥΗΔ. «Ερώτας & εκπαιδευτικός».
ΠΑΛΛΑΣ (Ομόνοια). «Τα δικαιώματα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Θυμάμαι ένα δράμα».
ΡΕΞ. «Η Ελισάβετ Ρωσσίας».
ΣΑΒΟΥΑΡ. «Φοιτήτρια ρωμάντζα».
ΣΙΝΕΜΟΝΤ. «Ο,τι μου κάνει η ψυχή».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ο Ρωμαίος και Σιμπάλ Τζιάλν».
ΑΡΗΣ. «Σκοπός μου ο κόσμος».
ΑΤΘΙΣ. «Μικρό λαϊφνιδάκι».
ΕΜΠΙΡ. «Ο μάγος της αθάνατης».
ΗΛΙΟΣ. «Χαμένος ήρωας».
ΘΕΑΣ. «Ηλιογραφία στο φαλλαινάν».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ελληνικό Δυτικό φεστιβάλ».
ΟΡΦΕΥΣ (Βοτανικός). «Η Νυφούλα».
ΠΑΛΛΑΣ (Πάτηση & Αγ. Σταυρού). Θωρακίζεται.
ΡΟΖΙΚΛΙΡ. «Τερακοτάδες».

Πειραιώς και Προάστια

ΒΑΣΚΑΝΙΑ. «Αθάνατος η Τσαρίνα».
ΚΑΛΙΟΡΝΙΑ. «Ο ιλιγγιώδ».
ΛΥΠΙΟΝ. «Η ανεμοδαρμένη».
ΛΟΥΞ. «Δώρο Αλάνιος».
ΜΕΤΡΟ. «Ο Σκοτ».
ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Ο βλάκας».
ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Η κόρη κι' χορεύτρια».
ΧΑΙ-ΛΑΪ. «Ο Τσαρλαταν του Σαντιάγο».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκινιά). «Η Γιορταστής».
ΕΚΛΑΙΡ (Κοκ.). «Μπόι Κλαρκ».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Η Ρωσσίδα».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Η Αγκαλιάν».
ΜΕΤΡΟΝ (Κοκ.). «Η Ρωσσίδα».
ΜΕΤΡΟΝ (Κοκ.). «Λαν' κι τ' ρε σπ Σ.».
ΙΔΕΑΛ (Κοκ.). «Σ' ευτυχούν».
ΗΡΩΙΔΙΟΝ (Κ. Φαλ.). «Η Αγκαλιάν».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κορ.). «Εξωκλησάκι».
ΛΥΝΝΗ (Κορ.). «Η ρόζα κόκκινη».
ΜΟΝ (Κόρινθος). «Σ' ευχή».
ΣΠΟΡΤΙΝΓ (Π. Σ.). «Ρέβελκα».

Δωδεκάνησα

Ελληνικός Κινηματογράφος
Μεθύστης — Μακρυγιάννης 19

θέτει ξδώ δύο γ' αντιπαπτεβ ξ'ΑΠ. Ρόζας Μάο Ρόμπ Ρόμπ Ρόμπ Ρόμπ ξ'ΙΠΕΙΡΟ ΕΠΙΕΙΡΟ ΕΙΑ ΕΠΙΕΙΡΟ ΕΙΑ ΕΠΙΕΙΡΟ ΕΙΑ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΘΑ ΑΝΑΓΓΕΛΘΗ ΕΠΙΣΗΜΩΣ Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὸ κύριον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τοὺς ἀγγλικοὺς πολιτικοὺς κύκλους εἶνε τὸ τῶν ἀγγλορρωσικῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῶν συνεπειῶν, τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἔχουν αὐταὶ ἐπὶ τῶν γενικωτέρων προσπαθειῶν, ἃς καταβάλλει ἡ κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Οἱ ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι ἡ συνεργασία τῶν δύο δυνάμεων, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα συμπίπτουν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ σημεῖα τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου δὲν δύναται νὰ ἐπικριθῇ ἀπὸ οὐδένα, διότι εἶνε καθαρῶς καὶ στενῶς ἀμυντικὴ μὴ δυναμένη νὰ χρησιμοποιηθῇ οὐδέποτε δι' ἐπιθετικοὺς σκοπούς. Οἱ Ἄγγλοι φρονοῦν ἐπίσης, ὅτι οἱ Ρῶσοι, ἀπησχολημένοι πάντοτε μὲ τὰ προβλήματα τῆς ἐσωτερικῆς των ὀργανώσεως, ἐπιθυμοῦν τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν.

Κατὰ τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους, ἡ συμφωνία ἔχει ἐπέλθη εἰς τὰς γενικὰς γραμμάς, ὑπολείπονται δὲ νὰ ρυθμισθοῦν λεπτομέρειαι τεχνικῆς φύσεως. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, λέγουν οἱ αὐτοὶ κύκλοι, ἐπιδιώκει ἰδιαιτέρως τὴν ἐξεύρεσιν διατυπώσεως δυναμένης νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν δυτικῶν γειτόνων τῆς Ρωσίας, οἱ ὁποῖοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐδέχοντο νὰ ἴδουν ἐρυθρὰ στρατεύματα διερχόμενα διὰ τοῦ ἐδάφους των. Ἡ ἀντίδρασις αὕτη ἐκδηλοῦται κυρίως ἐκ Πολωνίας, ἡ δὲ ἀγγλικὴ κυβέρνησις καταβάλλει προσπαθείας πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν φόβων τῆς κυβερνήσεως τῆς Βαρσοβίας. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Μόσχας φαίνεται διαλλακτική, ἐπιμένουσα μόνον, ὡς φαίνεται, ἐπὶ τῆς αὐτομάτου ἐνεργείας τῶν συναφθησομένων συμφωνιῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐπεκτάσεώς των καὶ εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν.

Ὑπωσδήποτε, οἱ ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἀγγλορρωσικαὶ συνομιλίαι προχωροῦν ἐπιτυχῶς καὶ ὅτι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θ' ἀναγγελθῇ ἡ σύναψις τῆς συμφωνίας ἐντὸς τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος.

Η ΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΗΣ ΑΛΑΝΔΗΣ ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βερολίνου οἱ Γερμανοὶ διατυπώνουν ἀντιρρήσεις διὰ τὴν ὀχύρωσιν τῶν ἐν τῇ Βαλτικῇ στρατηγικῶν νήσων τῆς Ἀλάνδης ἐκ μέρους τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Φιλλανδίας. Τὴν ἀπόφασιν περὶ ὀχυρώσεως τῶν νήσων ἔλαβον ἀπὸ κοινοῦ αἱ κυβερνήσεις τῶν δύο ἐνδιαφερομένων χωρῶν καὶ ἀνεκοίνωσαν αὐτὴν εἰς τὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι τὸ 1921 ὑπέγραψαν τὴν συμφωνίαν διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν νήσων. Ἡ Γερμανία, ἡ ὁποία ἐκτὸς μεταξὺ τῶν δυνάμεων αὐτῶν προβάλλει ἀντιρρήσεις μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ἐφ' ὅσον εἶνε ἡ κυριωτέρα ναυτικὴ δύναμις τῆς Βαλτικῆς, ἐνδιαφέρεται νὰ μὴ συναντήσῃ ἐντὸς αὐτῆς προσκόμματα ὅπως θὰ εἶνε ἡ ὀχύρωσις τῶν νήσων τῆς Ἀλάνδης. Αἱ σουηδικαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὸ γερμανικὸν ἐπιχείρημα παρατηροῦν ὅτι ἡ ὀχύρωσις τῶν νήσων ἔχει καθαρῶς ἀμυντικὸν χαρακτῆρα δὲν ἀποτελεῖ δὲ ἀπειλὴν διὰ τὴν Γερμανίαν, δεδομένου ὅτι ἐν περιπτώσει πολέμου ἡ Σουηδία καὶ ἡ Φιλλανδία θὰ παραμείνουν οὐδέτεραι.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΟΝΖΙ ΕΙΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὸ ταξίδον τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Ἀνατὸλ Ντὲλ Μονζὶ εἰς Βαρσοβίαν, ἂν καὶ στερεῖται διπλωματικοῦ χαρακτῆρος, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Ντὲ Μονζὶ δὲν πρόκειται νὰ προβῇ εἰς συνομιλίας μὲ τοὺς Πολωνοὺς ἐπισήμους, περιοριζόμενος νὰ μετάσχῃ τῶν ἐγκαινίων μιᾶς νέας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, θεωρεῖται ἐν τούτοις ὡς ἐνέχον ἰδιαιτέραν σημασίαν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως. Συγκεκριμένως ὁ Γάλλος ὑπουργός, ἀντιπροσωπεύων τὴν χώραν του εἰς τὰ ἐγκαίνια ἑνὸς ἔργου πολιτισμοῦ, εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου διετέθησαν γαλλικὰ κεφάλαια καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν Γάλλοι τεχνικοί, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν στενωτέραν σύσφιξιν τῶν γαλλοπολωνικῶν σχέσεων. Ἡ ἐγκαινιαζομένη σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀποτελεῖ τὸ τελευταῖον τμῆμα τῆς μεγάλης συγκοινωνιακῆς ἀφετηρίας Σιλεσίας — Βαλτικῆς. Διὰ τοῦ νέου τμήματος ἐπέρχεται συνδέσις τῆς γραμμῆς Γδύνια — Κατοβίτσε μὲ τὸν κεντρικὸν συγκοινωνιακὸν ἄξονα Βαρσοβίας — Κρακοβίας.

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὰ ἐκ Βασιγκτῶνος τηλεγραφήματα ἀναφέρουν, ὅτι τὰ προληπτικὰ μέτρα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὰ συνιστάμενα εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀμυντικῶν δυνάμεων, τὰς ναυτικὰς μετακινήσεις, τὸν ἔλεγχον τῶν συναλλαγῶν κλπ. συνεχίζονται. Οὕτω τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, τὸ ὁποῖον προβλέπει τὴν παροχὴν πιστώσεως ἐξ 66.000.000 δολ. γενόμενον δεκτὸν μὲ τινας τροποποιήσεις ὑπὸ τῆς Βουλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιστραφῆ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ νὰ ψηφισθῇ ὁλοκληρωτικῶς. Εἰς τὸ νομοσχέδιον προσετέθη καὶ πίστωσις 17.000.000 δολλαρίων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀεροπορικῆς βάσεως πλησίον τοῦ Τζάκσον Βίλ. Ἐπίσης ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Γερουσίαν νομοσχέδιον, δυνάμει τοῦ ὁποίου παρατείνεται ἐπὶ διετίαν, μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1941, ὁ νόμος ὁ παρέχων εἰς τὸν πρόεδρον τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλλῃ τὴν εἰς χρυσὸν περιεκτικότητα τοῦ δολλαρίου καὶ νὰ παρακολουθῇ τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μοργκεντάου ἐδήλωσε πρὸς τὸν τύπον ὅτι ἔχει τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν νομοθετικὴν δυνατότητα νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα διὰ τὴν ἐπιβολὴν ἐλέγχου ἐπὶ τῶν Χρηματιστηρίων ἂν ἡ διεθνὴς κατάστασις ἤθελε καταστήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον. Οἱ καλῶς πληροφορημένοι φρονοῦν σχετικῶς ὅτι τὰ χρηματιστήρια θὰ κλεισθοῦν τὰς πρώτας ἡμέρας ἐνδεχομένης κρίσεως, θὰ ἐπιβληθῇ δὲ ὅταν ἀνοίξουν καὶ πάλιν ἔλεγχος ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν.

ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, χορηγεῖται ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ εἰς τοὺς κάτωθι μονίμους ὑπαλλήλους τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν:

Γραφεῖς: Θάλειαν Εὐαγγελοπούλιου, Πανδώραν Ἀνθοπούλου, Εἰρήνην Ἀθανασίου, Ἰλαρίαν Ἀσλανοπούλου, Γ. Ἀγγέλην, Παρ. Ἀλεξίου, Κ. Βαλαβανίδην, Β. Γεωργακόπουλον, Ἰ. Γούναρην, Σοφίαν Γιανακοπούλου, Ἄνναν Γάσπαρη, Βασίλειον Γιανναρᾶν, Ἀθαν. Γιανναρᾶν, Χριστ. Θεοδοσίου, Γ. Γεωργίου, Ἀναστ. Καλαντζῆν, Χαρ. Κερασοβίτην, Π. Καροῦσσον, Μαρίαν Κατσᾶ, Ἀθηνᾶν Καζάζη, Μαρίαν Κοτσοβίλη, Πλ. Πάππαν, Χαρ. Κόλλιαν, Ἑλένην Κατωλιᾶ, Γ. Καλαούζην, Ἐμμ. Μηλολιδάκην, Ἀγγελικὴν Μπαμπιώτου, Δ. Μανσόλαν, Κούλαν Μανιάτη, Ἑλένην Μπασιμακοπούλου, Ἀλίκην Μπρατζολιᾶ, Εὐαγγελίαν Μονιάκη, Δ. Μπαντέκαν, Βασιλικὴν Μπατσῆ, Β. Μπάνταν, Εἰρήνην Παχύλη, Νάταν Πετροπούλου, Σπ. Παναγιωτόπουλον, Γ. Μπαφοῦτσον, Εἰρήνην Παπαδοπούλου, Νικ. Παπανικολάου, Κ. Ρωμᾶνον, Μαρίαν Ρετάλη, Ἐρατὼ Ρούσσου, Σ. Σωτηριάδην, Μαρίαν Στραγανιώτου, Ἀφροδίτην Σαμαρᾶ, Εὐθαλίαν Σαβράμη, Λίναν Σίγγελ, Σοφ. Στυλιανίδην, Γ. Σταμαθιουδάκην, Λούλαν Τριανταφύλλου, Φ. Τακιντζῆν, Πολυξένην Τσοχαντζῆ, Εὐαγγελίαν Τριζάνη, Ἀθηνᾶν Τζόγαλη, Γ. Χριστοδούλου, Νίκην Χρυσοχοΐδου, Μαρίαν Χαλδούπη, Ἀγλαΐαν Σπυροπούλου, Τασίαν Χαντζηστυλίδου, Μ. Χατζηπαναγιώτου.

Σχεδιασταί: Γ. Ἀλεξίου, Ν. Βάγιαν, Πόπην Ζωγράφου, Γ. Καράβαν, Εὐαγγελίαν Καλδῆ, Σοφίαν Κοκκώτη ἢ Μπακούρη, Κ. Κατσιμάνην, Χαρίκλειαν Μαραβελίδου, Δ. Πέτρου, Πηνελόπην Παπαδοπούλου, Ζῆν Ρίτση καὶ Ἄνναν Φορκούφ.

Γραφεῖς στρατοδικείου: Νικ. Ραμαντάνην καὶ Παν. Στεμπίλην.

Διερμηνεῖς: Ἀλέξ. Κοντὸν καὶ Ἀθαν. Πέτρου.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΤΑΦΥΛΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας προῆλθεν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας σχετικῶς μὲ τὴν ὀργάνωσιν νέων μέσων ἐξαγωγῆς νωπῶν καρπῶν καὶ ἰδίως σταφυλῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Συγκεκριμένως, προκειμένου περὶ τῶν σταφυλῶν τῆς Κρήτης, προέβη εἰς συστάσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἀγροτικῶν ὁδῶν τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου, διὰ τῶν ὁποίων ἐνεργοῦνται αἱ μεταφοραὶ τῶν σταφυλῶν ἐκ τῶν ἀμπελώνων εἰς τὰς ἀποθήκας συσκευασίας τοῦ λιμένος διότι λόγῳ τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν τούτων, προκαλοῦνται σημαντικαὶ φθοραὶ τοῦ προϊόντος κατὰ τὰς μεταφοράς.

Ἐπίσης ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων ἐζητήθη ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τὸ Ἡράκλειον ἀνώτατον ὑπάλληλον πρὸς ρύθμισιν τῶν δι' αὐτοκινήτων μεταφορῶν. Παραλλήλως ἐζητήθη ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν Ἡρακλείου νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συπλήρωσιν τῆς κατασκευῆς τῶν κρηπιδωμάτων τοῦ λιμένος καὶ τὴν ἀνέγερσιν τῶν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ πλεύρισις τῶν ἀτμοπλοίων καὶ ἡ ἄμεσος φόρτωσις τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων τούτων θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀφίξεως τῶν σταφυλῶν μας εἰς ἱκανοποιητικὴν ποιοτικὴν κατάστασιν εἰς τὰς ἀγορὰς καταναλώσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΦΑΣΙΟΛΩΝ

Ὑπὸ τοῦ τμήματος φυτῶν μεγάλης καλλιεργείας τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῶν κατὰ τόπους γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν καταβάλλεται προσπάθεια ἐπεκτάσεως καὶ ἐντάσεως τῆς καλλιεργείας τῶν ἀναριχομένων φασιόλων. Εἰς μερικὰς περιφερείας ἡ καλλιέργεια τοῦ εἴδους τούτου κατέστη ὑποχρεωτικὴ δι' ἐκδόσεως σχετικῶν ἀγρονομικῶν ἀποφάσεων.

Ἐπειδὴ ὅμως διεπιστώθη, ὅτι ἡ προσπάθεια αὕτη προσκόπτει εἰς τὴν δυσχέρειαν ἐξευρέσεως πασσάλων, ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ἀναρίχησιν τοῦ εἴδους τούτου τῶν φασιόλων, τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας διέταξε τοὺς κατὰ τόπους δασάρχας, ὅπως διευκολύνουν τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων πασσάλων εἰς πάντας τοὺς γεωργούς οἱ ὁποῖοι θὰ εἶνε ἐφωδιασμένοι διὰ σχετικοῦ σημειώματος τῆς ἀρμοδίας γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ὑλοτομία τῶν πασσάλων θὰ ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, εἴτε ἐξ ὑπολειμμάτων ὑλοτομιῶν ἢ ἐξ ἀχρήστων δένδρων ἐρείκης, παλιούρων, γαύρων κλπ. προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, κατόπιν συγκαταθέσεως καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟΝ

ΠΟΙΟΣ Ο ΠΙΘΑΝΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἡ ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ὅπως ἀποστείλῃ τὸν ἀμερικανικὸν στόλον εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἀποτελεῖ κατὰ τοὺς ἐνταῦθα κύκλους ἐνέργειαν ἴσης σχεδὸν σημασίας μὲ τὸ διάβημα τοῦ προέδρου Ροῦζβελτ πρὸς τοὺς κ.κ. Χίτλερ καὶ Μουσσολίνι. Τονίζεται συγκεκριμένως, ὅτι κύριος σκοπὸς ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως εἶνε νὰ πεισθοῦν αἱ σύμμαχοι χῶραι τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ συμφώνου ὅτι εἰς κάθε νέαν ἐνέργειάν των θὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ τὴν ἀμερικανικὴν ἀντίστασιν. Αἱ ἐκ Βασιγκτῶνος πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἀπὸ μηνῶν ἤδη μεταξὺ τῶν ἀμερικανικῶν διπλωματικῶν κύκλων κρατεῖ ἡ πεποίθησις ὅτι ἐνδεχομένη δρᾶσις τοῦ ἄξονος ἐν Εὐρώπῃ θὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἀντίστοιχον ἐνέργειαν τῶν Ἰαπώνων ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ. Ἡ ἐνέργεια αὕτη θὰ ἐξεδηλοῦτο κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν. Καὶ ἡ μὲν χερσαία δρᾶσις θὰ στραφῇ κυρίως ἐναντίον τῶν σοβιετικῶν ἐδαφῶν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ἡ δὲ θαλασσία ἐναντίον τῶν βρεταννικῶν, γαλλικῶν καὶ ὁλλανδικῶν κυρίως κτήσεων τῆς νοτιοανατολικῆς Ἀσίας. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ νὰ ἐπιτελέσῃ ὁ ἰαπωνικὸς στρατὸς δὲν εἶνε εὐχερές, λόγῳ τοῦ συνεχιζομένου πολέμου τῆς Κίνας, ὁ ὁποῖος ἀπασχολεῖ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἄνω τοῦ 1 ἑκατομ. ἀνδρῶν καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ, καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, νὰ τὸν ἀπασχολῇ, δεδομένου ὅτι ἡ κινεζικὴ ἀντίστασις, ἀντὶ νὰ ὑαίνῃ ἐξασθενίζουσα, τοὐναντίον ἐνισχύεται καθημερινῶς, εἰς βαθμὸν ὥστε οἱ Κινέζοι νὰ σημειώσουν καθ' ὅλον τὸν τελευταῖον μῆνα ἐνδεικτικὰς ἐπιτυχίας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως τοῦ θαλασσίου πολέμου τονίζεται ὅτι ἡ πρὸς τὸν ἄξονα βοήθεια τῶν Ἰαπώνων θὰ εἶνε ἀποφασιστική, ἂν φυσικὰ αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι παρέμεναν οὐδέτεραι, ἔστω καὶ κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τῶν ἐπιχειρήσεων. Εἰδικώτερον ἡ Ἰαπωνία διαθέτει σήμερον τὸν τρίτον στόλον τοῦ κόσμου, ἰσοδυναμοῦντα πρὸς τὰ 3)5 τοῦ στόλου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἢ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, δεδομένου ὅτι αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις τῶν δύο αὐτῶν ἀγγλοσαξωνικῶν κρατῶν εἶνε περίπου ἰσοδύναμοι. Ὁ ἰαπωνικὸς αὐτὸς στόλος παραμένει πάντοτε ἀθίκτος καὶ μὲ ἀκμαῖον ἠθικόν, οὐδόλως δὲ δύναται νὰ ἐνοχληθῇ ἀπὸ τὰς ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ ἀσθενεστάτας δυνάμεις τοῦ σοβιετικοῦ στόλου.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ὁ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Βλαδιβοστὸκ στόλος τῶν Σοβιὲτ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐλαφρὰ σκάφη καὶ ἀπὸ πολυάριθμα ὑποβρύχια, τὼν ὁποίων ἡ ἀποστολὴ θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἐλευθερίας τῶν μεταφορῶν μεταξὺ τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς ἠπειρωτικῆς Ἀσίας, ὅπου τὰ θέατρα τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς τὴν Κίναν καὶ τὰ Σοβιὲτ. Πάντως, ὁ κύριος ἰαπωνικὸς στόλος μάχης θὰ εἶνε ἐλεύθερος νὰ δράσῃ ὅπου τὸ ἰαπωνικὸν ἐπιτελεῖον θὰ ἔκρινε ἀναγκαῖον

Ἔναντι τῆς δυνάμεως αὐτῆς ὁ ἀγγλογαλλικὸς στόλος τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ εἶνε ἀπολύτως ἀνεπαρκής, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν τήρησιν ἀμυντικῆς στάσεως, οὕτω δὲ θὰ εἶνε ἐκτεθειμέναι ἀμέσως μὲν ὅλαι αἱ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σιγγαπούρης κτήσεις καὶ ἀποικίαι καὶ ἰδίως ἡ Αὐστραλία, ἡ Νέα Ζηλανδία, ἡ Ἰνδοκίνα καὶ αἱ Ὁλλανδικαὶ Ἰνδίαι, ἐμμέσως δὲ καὶ ὁλόκληρος ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανός. Δυνατότης ἐνισχύσεως τῶν ἀγγλογαλλικῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐκ τῶν μητροπολιτικῶν ὑδάτων καὶ τῆς Μεσογείου σκαφῶν ἀντισταθμιζόντων τὸν ἰαπωνικὸν στόλον, δὲν φαίνεται πιθανή, διότι εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι οἱ στόλοι Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἶνε ἰσχυρότεροι τῶν τοῦ ἄξονος, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι ἔχουν εἰς τὴν Μεσόγειον τὸ προσὸν τῆς στρατηγικῆς συγκεντρώσεως, διὰ νὰ καταστῇ δὲ δυνατὴ ἡ ἀντιμετώπισίς των, εἶνε ἀναγκαία ἡ ἐντὸς τῆς θαλάσσης αὐτῆς παρουσία δύο κεχωρισμένων ἀγγλογαλλικῶν μοιρῶν (μία εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον καὶ μία εἰς τὴν δυτικήν), ἑκάστη δὲ ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ εἶνε τοὐλάχιστον ἰσοδύναμος πρὸς τὸν στόλον τοῦ ἄξονος, ὁ ὁποῖος θὰ εὑρίσκεται εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ἰταλίας.

Τὸ ἐντεῦθεν μειονέκτημα ἀντισταθμίζεται ἀπὸ τὴν παρουσίαν εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς τοῦ στόλου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀπολύτως ὑπερέχοντος ἔναντι τοῦ ἰαπωνικοῦ, διότι «καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκόμη καθ' ἣν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ εἶνε ἀναμεμιγμέναι εἰς τὸν πόλεμον μὲ τὸ νὰ τηροῦν ἁπλῶς ἐνεργῶς ἀποφασιστικὴν στάσιν ἔναντι τοῦ Τόκιο, ὁ ἰαπωνικὸς στόλος δὲν θὰ δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰ ἰαπωνικὰ ὕδατα, διὰ νὰ ἀναλάβῃ ἀλλαχοῦ σοβαρὰν πολεμικὴν ἐνέργειαν.

Η ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Γενεύης» ὁ γνωστὸς Γάλλος συγγραφεὺς κ. Ρενὲ Λὰ Μπρυγιέρ, ἀσχολούμενος μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀμύνης τοῦ γαλλικοῦ ἀποικιακοῦ κράτους γράφει τὰ ἑξῆς: «Μέχρι τῶν τελευταίων ἐτῶν αἱ γαλλικαὶ ἀποικίαι τῆς Βορείου Ἀφρικῆς κυρίως ἐθεωροῦντο ὡς ἀποτελοῦσαι εἶδος ἀποθέματος ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ δυναμένου νὰ στρατολογηθῇ διὰ τὴν ἄμυναν τῆς μητροπόλεως. Τὸ ζήτημα, ὅμως, τῆς ἀμύνης τῶν ὑπερποντίων κτήσεων εἶχεν ἐξ ὁλοκλήρου παραμεληθῆ, τοῦτο δέ, διότι δεδομένης τῆς τεραστίας κατὰ θάλασσαν ὑπεροπλίας τῆς Γαλλίας, καὶ τῆς Ἀγγλίας, αἱ γαλλικαὶ ἀποικίαι ἐθεωροῦντο ὡς μὴ διατρέχουσαι κίνδυνον.

Ἡ τόνωσις ὅμως τοῦ ἰαπωνικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀβησσυνίᾳ καὶ Λιβύῃ ἀφ' ἑτέρου, ἔθεσαν σαφῶς τὸ πρόβλημα τῆς ἀσφαλείας τῆς Ἰνδοκίνας καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἀφρικῆς. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν ζητεῖ ἤδη νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἄμυναν τῆς αὐτοκρατορίας, ἀνεξαρτήτως παντὸς ζητήματος μεταφορᾶς στρατευμάτων ἐν περιπτώσει πολέμου.

Εἶνε γνωστόν, ὅτι ἡ Τύνις ἠπειλήθη σημαντικῶς λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως ἰταλικῶν στρατευμάτων ἐν Λιβύῃ. Ἡ συγκέντρωσις ὅμως αὐτὴ ἐδημιούργησε τὴν συναίσθησιν τοῦ κινδύνου δι' ὁλόκληρον τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἤγαγε τὴν Γαλλίᾳ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀμύνης τῶν ἀποικιῶν της.

Εἰς τὸν σκοπὸν ἀκριβῶς αὐτὸν ἀπέβλεπε καὶ ὁ κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1938 γενόμενος διορισμὸς ἑνὸς ἀρχηγοῦ τοῦ γεν. Ἐπιτελείου τῶν Ἀποικιῶν. Ὁ ἀξιωματικὸς αὐτός, μέλος τοῦ ἀνωτάτου πολεμικοῦ Συμβουλίου ἀσχολεῖται μὲ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν, τὴν ἐπιστρατεύσιν καὶ τὴν ἄμυναν τῶν γαλλικῶν κτήσεων. Ἐπίσης, εἶνε ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν προετοιμασίαν, τὸν συντονισμόν, τὴν κατεύθυνσιν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῆς τῆς ἀμύνης.

Αἱ δαπάναι διὰ τὸν στρατὸν τῶν Ἀποικιῶν, ἀνῆλθον ἀπὸ 675 ἑκατομμύρια τὸ 1936 εἰς 859 τὸ 1939 ἡ αὔξησις δὲ τῶν δαπανῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸ πολεμικὸν ὑλικὸν ἔφθασε τὰ 109 ἑκατομμύρια. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀποικιακῶν στρατευμάτων, ἀνῆλθε ἀπὸ 60.000 τὸ 1937 εἰς 65.000 τὸ 1939, εἰς τούτους δὲ πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ 48.000 ἰθαγενῶν, οἱ ὁποῖοι ἐστρατολογήθησαν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Σημειωτέον, ὅτι εἰς τὸν ἀποικιακὸν αὐτὸν στρατόν, ὑπηρετοῦν 2000 Γάλλων ἀξιωματικῶν καὶ 17.000 Γάλλων στρατιωτῶν.

Ἡ σημερινὴ πολιτικὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν, ἐκκινεῖ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν ὡρισμέναι ἐκ τῶν μεγάλων γαλλικῶν κτήσεων ἐνδέχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκρήξεως ἑνὸς πολέμου ν' ἀντιμετωπίσουν ἐπίθεσιν σημαντικῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, ἐφωδιασμένων μὲ ἀρτιώτατον πολεμικὸν ὑλικόν. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς, τὰ ἀντιμετωπιζόμενα μέτρα, ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ δώσουν εἰς τὰς ἀποικίας καὶ δὴ εἰς ὅσας ἀπειλοῦνται περισσότερον τὰ μέσα ἀμύνης τῶν συνόρων των ἔναντι οἱασδήποτε ἐπιθέσεως Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν κατεστρώθη ὁλόκληρον πρόγραμμα, ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς μονίμου ἐπιτροπῆς τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων σχεδίων, μεταξὺ τῶν